

De ti plager

- vor tids græshopper er indvandringen (Joels bog)

De ti plager:

Vand til blod

Frøer

Myg

Fluer

Kvægpest

Bylder

Hagl

Græshopper

Mørke

Død

Er Israels befrielse ved Moses et symbol på verdens befrielse fra Satan? Og er Moses et symbol på en leder (ledere), som Gud vil kalde frem?

I 2. Mos. 7; 1 siger Gud til Moses: "Se, Jeg vil gøre dig til Gud for Farao, men din broder Aron skal være din profet."

I Ez. K 29 kalder Gud Farao for "store drage". Ægypten er et symbol på verden og Farao på satan, som jo er verdensherskeren.

Tankevækkende, at Gud taler om græshoppernes indtog nu. Hvis det er plagerne, som Gud sender over verden inden, "Israel = os" bliver befriet fra verden, så mangler der efterfølgende kun Mørke og Død?

Græshoppernes indtog beskrives flere steder i Bibelen, bl.a. i Dom 6; 3-6: "Hver gang israelitterne havde sået, kom midjanitterne og amalekitterne og Østens folk og gik til angreb på dem. De slog lejr på deres jord og ødelagde landets afgrøde helt til Gaza. De lod intet være tilbage at leve af i Israel, heller ikke får, okser eller æsler. For de kom med deres hjerde og deres telte, så talrige som græshopper; hverken de eller deres kameler kunne tælles. De trængte ind i landet og hærgede det. Israel blev helt forarmet på grund af midjanitterne, og de råbte til Herren.

Da israelitterne råbte til Herren over midjanitterne, sendte han en profet til dem. Han sagde til dem: »Dette siger Herren, Israels Gud: Jeg førte jer op fra Egypten, ud af trællehuset. Jeg reddede jer fra egypterne og fra alle jeres undertrykkere; jeg drev dem bort foran jer og gav jer deres land. Jeg sagde til

jer: Jeg er Herren jeres Gud; I må ikke frygte amoritternes guder, hvis land I bor i. Men I adlød mig ikke.”

Efterfølgende går dommeren, Gideon, i forbøn for folket og Gud lader en rest få sejr over fjenden (folk, som Gud selv har udvalgt, dette ved at frasortere blandt Hans eget folk).

Gud har ført os ud af verden og ind i Hans rige. Men vi adlyder Ham ikke. Vi må stå i tro, adlyde og gå i forbøn for at få vores land tilbage.

De to sidste plager

Mørket beskrives i ÅB. 16; 10 således: ”mørket blev hældt ud over dyrets trone. Da blev dets rige (verden) indhyllet i mørket, og folk bed sig i tungen af smerte.” I 2. Mos. 10; 21-23, beskrives hvordan mørket blev lagt ud over verdens børn, men hvor Israelitterne var, var der lys.

Det passer med de profetier, som Gud giver os nu, at Hans lys vil skinne gennem Hans folk i den kommende tid.

I 2. Moses bog er den tiende plage døden. De førstefødte i enhver slægt slås ihjel (de førstefødte i en slægt, er de, der burde tilhøre Herren - være velsignet til Herren). 4. Mos. 3; 13: “For alle førstefødte er mine; dengang jeg dræbte alle førstefødte i Egypten, helligede jeg mig alle førstefødte i Israel, både mennesker og dyr; mig tilhører de. Jeg er Herren!”

Guds folk bliver fredet, da døden kommer forbi. De der har ladet sig dække under lammets blod.

”Død”: i ÅB. bogen beskrives døden som en endelig afslutning på verdensherskerens magt. De mennesker, der ikke tilhører Herren, bliver udslettet. Den nye verden bliver til. Jeg oplever, at dette sker efter årtusinderiget - den endelige dom. Døden var det sidste, som Jesus overvandt med et evigt liv.

De to plager som kom før græshopperne:

Hagl-plagen kom før plagen med græshopperne. I Job. 38; 22-23 nævnes, at hagl gemmes til trængslernes tid, til kampen og krigens dag. Kunne det være 1. og 2. verdenskrig, som her hentydes til?

Bylder kom før haglene. Bylder kunne være pesten, som ramte i 13-tallet og hurtigt spredte sig op gennem Europa. I 1. Sam. 5; 6 beskrives bylderne som pestbylder.

Plagerne er sendt af Gud og forsvinder ved omvendelse.

Plagerne blev sendt i forbindelse med løftet om Israels udfrielse fra Ægypten.

10 plager blev sendt før udfrielsen blev udført.

I 2. Moses bog kan vi se, at det er Faraos omvendelse og anger til Gud, der gør, at plagerne stopper. Under Faraos omvendelse går Moses i forbøn for Ægypten (verden). Gud hører da Moses. Jeg oplever at Faraos omvendelse = de troendes omvendelse fra verdensherskeren i os - altså vores kød.

Efter årtusinderiget bliver satan endnu engang frigivet - inden den endelige afslutning. Herefter sker den afsluttende dom: evigt liv eller fortabelse. Jeg forestiller mig, at satan ingen magt har i årtusinderiget (han er bundet), men at kødet fortsat kan styre os. Jeg fornemmer helhjertet og halvhjertet troende.

Åbenbarings bogen - *kun en formodning*

Guds vrede fra Åbenbaringsbogen syntes at være uundgåelige hændelser som: magthaveres dominans over et folk, verdensbegivenheder, oprydning, som noget der ikke kan angres.

Åbenbarings bogen beskriver bl.a. både Guds vrede samt satans og dæmonerne virke.

Videre tanker

Jeg har tænkt over, hvor Jesus og korsfæstelsen hører til, hvis vi fortsat lever i fangenskabet under Farao = Satan.

Jeg oplever (så et syn), at vi kan lægge det nye testamente ind over det gamle testamente, så Jesus fødsel, vandring på jorden, korsfæstelse død og genopstandelse rent faktisk sker under Farao's tid, som jo er satans tid.

Adam er et symbol for Jesus og Eva et symbol for kirken, så Jesus blev i den sammenhæng født før Moses tid.

Hvis min formodning er rigtig, så befinder vi os fortsat i "Ægyptens fangenskab" og mangler de to sidste plager - inden den totale frisættelse.

I Det Gamle Testamente lærer vi satan at kende, samt Guds folk under fangenskab. Jeg tænker, at Moses repræsenterer en eller flere af lederne, som vil blive kaldet frem til at lede Guds folk ud af ørkenen i Årtusinderiget - under Jesus herredømme. Satan er da bundet og Jesus er Herre. Det giver så mening, at satan efterfølgende igen får en kort tid på jorden. Folket i ørkenen er sat fri af satan; men ikke af kødet, så de kan fortsat vælge at følge Jesus eller lade være. I Det Nye Testamente lærer vi Jesus at kende. I ÅB er hele verdens forløb samlet fra start til slut.

2. Moses bog beskrives - i v 25 - hvordan folket skal ofre til Gud og lave en Helligdom, som Han kan tage bolig i (ved Helligånden). Vi ved jo, at det sande offer er legemet. Lysestagerne = menighederne, gives der også en nøje beskrivelse af i K 25; 31.

Vi (de troende) lever således under den nye pagt, de ikke-troende lever fortsat under loven = den gamle pagt.

V/Tamarra